

principielle Krav til en Grundlovsændring. Om det skulde være nødvendigt for at finde en passende Fordeling af Mandaterne at gaa til en ganske ubetydelig Forhøjelse, kunne vi gaa med dertil, men efter vor Formening er der allerede nu et tilstrækkeligt stort Antal af Folketingsmænd til at varetage Befolkningens Interesser“. „Regeringen er imidlertid gaaet den modsatte Vej. Forslaget udvider Vælgerklasserne meget betydeligt, men derved forøges den tilstedeværende Uret. Jo mere Valgret der uddeles til nye Vælgere, desto større bliver den Uret, man tilføjer de Vælgere, der ikke faa Adgang til at gøre Brug af Valgretten, og som derfor ingen Sinde ville kunne opnaa at lægge et Lod i Vægtskaalen. Kravet om Forholdstalsvalg erkendes jo ogsaa fra alle Sider som retfærdigt, men man har fra Venstres saavel som fra Socialdemokraternes Side forlangt, at Højre skal betale for den Retfærdighed, der vil komme alle til gode, ved at opgive de konservative Garantier, der ligge i et, af tilfældige Strømninger uafhængigt, Landsting. Den Handel ville vi ikke indlade os paa, vi ville ikke gøre Landstinget til et Ekko af Folketinget, til et unyttigt Omsvøbsdepartement. Vi se i de to Tings forskellige Sammensætning en ikke uvæsentlig Garanti for et heldigt Resultat af Lovgivningsarbejdet, der ikke bør ofres. — Vi ere selvfølgelig rede til Forhandling om Grundlovssagen, som om alle andre Sager. Men en videregaaende Forhandling af dette Lovforslag bør der imidlertid ikke være Tale om i denne Rigsdagssamling, fordi Vedtagelsen af en Grundlovsændring vil nødvendiggøre en Rigsdagsopløsning med tilhørende Valgagitation, og den vil i høj Grad gribe forstyrrende ind i det Arbejde, vi for Øjeblikket anse for det mest fornødne, nemlig Arbejdet paa Tilvejrbringelsen af en sund Finansstyrrelse med Balance paa Budgettet.“

Rottbøll (Frikonservativ) udtalte, at han og hans Meningsfæller

„ville kunne gaa med til en Grundlovsændring, der tager Sigte paa at fastslaa Antallet af Folketingets Medlemmer, saa længe den er ensbetydende med en ringe Forøgelse af dette. Men under Hensyn til den Sympati, som vi have for Kvindernes politiske Valgret, og under Hensyn til den absolute Mangel paa Sympati, som vi have for Nedsættelsen af Aldersgrænsen til 25 Aar, ville vi ikke indlade os paa enkelte Grundlovsændringer vedrørende Valgretten til Folketinget, medens vi ere rede til at optage Forhandlingen om en samlet Forfatningsrevision“*).

*) Der blev ikke dennegang som tidligere fra det frikonservative-Partis Side rettet nogen Forespørgsel til Konseilspræsidenten.